

William S. Harley in Arthur Davidson sta bila soseda in šolska prijatelja. Anglež in Šot v novem svetu, ki sta na prelomu stoletja začela eksperimentirati z motorjem z notranjim izgorevanjem. Možakar po imenu Emil Kröger je bil strašno nepreviden. V času svojega udninjanja pri grofu Albertu de Dionu mu je po naključju padel v žep košček papirja in še preden se je zavedel, je že bil v Ameriki, na koščku papirja pa nič drugega kot originalna skica de Dionovega motorčka. V tistih dneh je bil Pariz daleč od Milwaukeja.

Na osnovi skice so trije prijatelji, zaposleni v istem podjetju, začeli delati svoj prvi motor, ki so ga s pomočjo Walterja Davisona sestavili in vpeljali v težkokategorni 'biciklistični' okvir. Počasno leta 1903, počasen motor, ki pa je v desetih letih in s petimi lastniki vendarle prevozil dobrih 160.000 km, brez zamenjave ležajev ali kakšnih drugih pomembnejših delov.

Preoblikovanje motorja v naslednjem letu in povečanje prostornine je rodilo 'tihega siveca', zvestega prijatelja, ki je začel počasi in vztrajno pridobivati jezdece. Res je, da je bil prvi harley-davidson izdelan leta 1903, vendar takrat firma še ni bila uradno ustanovljena. Na začetku so fantje v bistvu 'mal fušali', s porastom proizvodnje in kasnejšim prihodom tretjega Davisona, Williama A., pa je vsa stvar postala bolj resna. Tako so, po vzpostavitvi osnovne prodajne mreže, 22. septembra 1907 uradno registrirali Harley-Davidson Motor Company.

GORENJSKA

Medtem ko nas je prvo septembrsko soboto siva pot srkala proti junakom planinskega čaja, je bila v spominu še vedno živa slika občudujočih pogledov mimo dočišč Ljubljjančanov. Odhod je bil izpred sedaj že stare Harleyeve lokacije na Celovški. Zbral se nas je tako nekako dva ducata, vojni veterani so ostali doma, da zakrpojajo kosti, oblečeni in oskuljeni (dresser,

chopper)

pa so ob poplesavanju dojenčkov mirno glisirali proti severu. Smer je bila jasna, po starci cesti do Kranja, skozi center, Lesce, Bled in prvi resnejši postanek. Picerija nasproti avtobusne postaje, pivo, sok, kava, pa hajd naprej okoli jezera, skopamo se ne, smo se že doma, in smer proti Begunjam.

Namesto tiste 'Pod Roblekoma ...' naredimo *wroarrow, wroarrow*, da jim zastane grizljaj v grlu, in obstanemo na plesišču. Ja, Avsenik je fletna oštarija, pa kaj ko nas že prav nestrupo čakajo v Vili Bistrici nad Tržičem, da jim preorjemo travnik. Pa v Kamnik, kjer nas čaka župan z muziko, v Arboretum na postrvi, ki kar same skačejo na krožnike, in otrok več kot jih premorejo vsi trije vrtci na Prešernovi. Še bi ostali, pa smo nahrabnike v Ljubljani pozabili.

Pri Saxu zadnje pivo, Štajercem zaželimo srečno vrnitev in si dobro previbrirani obljudbimo skorajšnje snidenje pri Žabarju zaradi prašiča (HOG-a).

ZAKAJ SE VČLANITI V HOG

Ne zato, ker smo prašiči (HOG v angleščini pomeni prašič, ki je v Ameriki zelo čislana žival in je

1995

Zagrmelo je.

*Drago si popravlja tisto smešno kapo,
Bogo naredi še zadnji poskok.
V tem poletju nas je že toliko pralo,
da sploh ne gledamo več v nebo.
Grmenje, rjojenje, grgranje vsepovsod,
pa vendar... Vreme je fantastično,
sončno in sveže, grmenje, ki nam polni
baterije, pa je glasba harleyjev.
Odrinemo na prvo skupno turo.*

maskota harleyjevcv), ampak ker Harley Owners Group nudi lastnikom ameriške legende mnogo ugodnosti. Ustanovljen je bil zato, da pomaga lastnikom in jezdecem motorjev Harley-Davidson. Preprosto in jasno. Trenutna moč je četrtna milijona ljudi. Naj načrtujemo samo nekatere ugodnosti: brezplačni reviji HOG Tales in Enthusiast, ki neprekiniteno izhaja že od leta 1916, pomoč na cesti, nagrade za najdbo ukradenega harleyja, evropski potovalni priročnik, rent-a-bike, možnosti udeležbe pri raznih igrah itd. Na pobudo Motokluba d.o.o. iz Ljubljane, ki je uradni zastopnik za Harley-Davidson v Sloveniji in pokrovitelj kluba, smo izrazili dobro voljo za ustanovitev HOG-a 14. septembra 1995 v gostilni Pri Žabarju v Ljubljani.

ON THE ROAD AGAIN ...

poje Konzervirana vročina (The Canned Heat), mi pa tudi ne moremo iz svoje kože. Odločitev pada na soboto, 7. oktobra, vsemogučni nam stoji ob strani in nam meni jasno nebo in miren veter za ugodno glisiranje. Bradati 'keptn' nam pokaže, kako lahko pogoltnje vse ljubljanske štople in se po bondovsko skušaš otresti zasedovalcev po Sibiriji in Rakovi Jelši ter zadeneš zaslужen počitek na bencin-

ski pumpi za prvim vogalom. Clinac, Dalejska nas pa le čaka. Na Muljavi se nismo preveč mulili, kava 'at noon' nam je pasala kot ata na mamo, na poti do Novega mesta pa sta nas več kot prijazno spremljala dva ovinka: levi in desni.

Ker so se nas v Novem mestu ustrašili kot hudič križa, saj je bil center opustel kot v času najhujše kuže, smo hitro dvignili sidra. Haja, mogoče so bili pa

samo na kosilu. Na Otočcu je bilo bolj živahno. Ne vem, ali zaradi tega, ker je bilo na kupe nevest, so imeli razprodajo ali kaj, ali zato, ker so svetje raje nas fotografirali kot neveste, ali preprosto zato, ker sta bila Slavc in Rasto tako fletna, kot bi bila genetsko zasvojena. Na poti v Škocjan me je Miro načical, da bi malo zamenjala motorce.

Njegovega road kinga za moj heritage classic. Prijetna izkušnja, zelo lagodna in mehka vožnja, nekoliko nižji prijem, višja jajca in teh motor. Izpuhi so čisto zadušeni, vibracije res minimalizirane, čeprav jih v rokah vseeno malo čutiš. Ampak ga ne zamenjam za svoj heritage, vizualni posnetek hydra glidea iz leta 1949 (do 1958). Raje imam vibracije in *wroarrow*. V Škocjanu so gostilničarji že spet čisto ponoreli. Pijače in jedake za sedem x sedem norih, vino Dalejnici itak pišejo namesto vode, v šnops pa dude namakajo. Bilo je krasno, birtu pa se je kar milo storilo ob pogledu na naše konjičke, ki smo jih izrecno na njegovo željo morali preparkirati pred glavnim vhod.

Z Bogotom se zgubljamo po Gorjancih, on se pa dela, da ves čas ve, kje smo, dokler se čisto slučajno ne znajdemo pred njegovim vikendom. Tam pa vik pa krik, pa nabodenka kura. Pa kostanj. Pa mošt. Se-kreta pa nikjer.

Ko je padel mrak, smo šli pa domov.

PO ŠTAJERSKIH CESTAH

se furati je fajn, samo je bolj naporno, ker so goste gostilne, kelnarce pa tak ne smem gledat, ker sem poročen. Ko ti pride vibracija enkrat v žile, se je težko znebiš.

Jože in Drago sta pripravila peklenski plan spoznavanja lokalnih znamenitosti kar čez 14 dni po dolenskih okopih. Hmeljna prestolnica Žalec je bila tokratno izhodišče. 'Ljubljanski' konec se je vseeno dobil pred novim Motoklubovim salonom na Viču. Nekateri so se menda prestrašili vremena, sonce se ni kazalo, nismo pa imeli zadnjih nordijskih poročil, ali se je na Gorenjskem že pričelo zimsko spanje. Znana petka Bogo, Jože, Tomaž, 'Švicar' in jaz smo zarezali ob zvestem zaledju Suzane in Nika proti Žalcu.

Zbrana druščina štajerskega 'dipartimenta' nas je že čakala pred bifejem ob avtobusni postaji. Postanki po bifejih in gostilnah so se vrstili v peklenskem tempu, pri Zotlu, kjer se nam je pridružil 'vsiljivec' (Intruder), so lovski mojstri padali celo z neba; z vmesnimi postanki do Velenja. To, da ne premorejo samo plehnate žrebjadi, smo si ogledali s pomočjo vrlih Štajcerjev, saj so nas peljali na ogled rasnih žrebcev in dreserke! Ob prijetnem pogovoru v birtiji Šank roka in ogledu video kasete z nekaterimi nastopajočimi harleyjevcji se je moralno naše druženje končati. Za nekatere tudi kasneje. □

Torej dragi dresserji, chopperji in otroci, želim vam prijetne zimske sanje, naj vam božiček prinese kaj dodatne opreme in na mnogo *wroarrow, wroarrow* v naslednji sezoni!